

PODSZCZUWANIE (2) *sb n*

o oraz a jasne; e z tekstu nie oznaczającego é.

sg [N podszczuwani(e).] ◊ G podszczuwanią (1). ◊ [D podszczuwaniu.] ◊ I podszczuwaniem (1),
[podszczuwani(e)m].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Judzenie, podburzanie; *suggestio JanStat* (2) : [podščzuwanie/ *Instinctus. Volck Rrr3v.*]

podszczuwanie czyje (1): [słowy pokornymi y wkładnymi Wołodzimirzá Monomachá Strijá fwego Xiążę Kijowfkie vbłagał/ y przeiednał/ profząc go áby podščzuwaniu pochlebcow niewierzył StryjKron 207]. Cf Wyrażenie przyimkowe.

Szereg: »podszczuwanie i sprzysiężenie« (1): y żadnych vmów y obowiązków/ podščzuwania/ y íprzyśiężenia [*nec aliquas ligas, suggestiones, et confoederationes JanStat* 845] ku ízkodźie náłzéy álbo Królestwá nie będą czynić z niémi ná wieki *SarnStat* 1069.

Wyrażenie przyimkowe: »za podszczuwani(e)m [czyim]« (1): Ale my doználišmy te żydy wżadney rzeczy nie być winne ímierci/ ná krorąfmy [!] ie zdáli/ zá podščzuwaniem nayniecnotliwżego człowieká Amáná [*a pessimo mortalium Judaeos neci destinatos*] *Leop Esth* 16/15.

~ [*Szereg*: »za podszczuwaniem a radą«: Abśalon zá podščzuwaniem á radą Achitofeleśową/ oburzył íę był przeciw Dawidowi oycu íwemu włáfnemu *WerReguła* 112.] ~

Synonimy: podburzanie, poduszczenie.

Cf **PODSZCZUWAĆ**

KW, SBu